Narození sv. Jana Křtitele
ANGELUS
24. červen 2018
číslo 25.
ročník XIII.
Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o světle a připravil Pánu ochotný lid.

1. čtení: Iz 49,1-6 2. čtení: Sk 13,22-26 Ev.: Lk 1,57-66.80

Žl 139 **Chválím tě, že jsem vznikl tak podivuhodně.**

Hlas volajícího na poušti

Církev slaví Janovo narození jako něco posvátného, u žádného jiného světce se jeho narození slavnostně nepřipomíná. Slavíme jenom narození Janovo a narození Kristovo. To musí mít svůj důvod; a jestliže snad o tom vypovíme méně, než by si tak veliká událost zasluhovala, naše přemýšlení o tom je plodnější a hlubší.

Jan přichází na svět z neplodné staré ženy, Kristus z panny v mladistvém věku. Janovo narození se nesetkává s vírou, a otec se stává němým. Maria věří, že se jí Kristus narodí, a počíná ho vírou. Předložili jsme, o čem máme přemýšlet, a naznačili jsme, o čem budeme pojednávat. Ale je to jen úvod; a nebudeme-li stačit svými schopnostmi nebo nebudeme-li mít dost času na prozkoumání všech hlubin tak velikého

tajemství, lépe vás poučí ten, který mluví ve vás i za naší nepřítomnosti, na nějž zbožně myslíte, jehož jste přijali do srdce a jehož chrámem jste se stali.

Jan jako by stál na rozhraní dvou Zákonů, Starého a Nového. Že Jan tvoří jakýsi předěl, to dosvědčuje sám Pán slovy: Proroci a Zákon až do Jana Křtitele. Je představitelem toho, co je staré, a hlasatelem toho, co je nové. Jako představitel toho starého se rodí ze starých rodičů; jako představitel toho nového se projevuje už v lůně matčině jako prorok. Neboť ještě dřív než se narodil, při příchodu Panny Marie, zaplesal v lůně své matky. Už tam bylo naznačeno, čím bude – naznačeno dřív, než se narodil. Ukázalo se, koho je předchůdcem, dřív než byl od něho spatřen. Je to něco božského, přesahuje to míru toho, co může lidská slabost. Nakonec přichází na svět, dostává jméno, a jeho otec může opět mluvit. Uvažuj, co tyto události symbolicky naznačují.

Zachariáš mlčí, ztratí hlas až do té chvíle, kdy se narodí Jan, předchůdce Páně, a hlas mu vrátí. Co znamená Zachariášovo mlčení, ne-li to, že proroctví zmizelo a že je před hlásáním Krista jakoby skryté a uzamčené? Otvírá se jeho příchodem, stává se jasným, když má přijít ten, který byl prorokován. Otevření úst Zachariášových při Janově narození odpovídá roztržení opony při Kristově smrti na kříži. Kdyby Jan ohlašoval sám sebe, neotevřel by Zachariášova ústa. Uvolňuje se jazyk, protože přichází na svět hlas. Neboť na otázku položenou Janovi, když už ohlašoval Pána: Kdo jsi?, on odpověděl: Já jsem hlas volajícího na poušti. Jan je hlas, Pán je však ten, o němž platí: Na počátku bylo Slovo. Jan byl pouze hlas pro stanovenou dobu; Kristus je Slovo, které bylo na počátku, Slovo věčné.

Z kázání svatého Augustina, biskupa

KOUTEK PRO DĚTI

42. Kuchařka

„Jeho jméno je Jan."

„Dnes máme poslední hodinu náboženství," řekla paní katechetka. „Než vám rozdám vysvědčení a něco dobrého, povězte mi, kam pojedete o prázdninách." Ve chvilce bylo plno halasu. „A co ty, Johanko, ty nikam nepojedeš?" obrátila se vyučující na mlčící děvče. „Mamka nemá o prázdninách dovolenou a tábor stojí hodně peněz," odpověděla Johanka. „Náš farní tábor je ohrožený," obrátila se paní katechetka zase na děti, „protože paní kuchařka spadla a ošklivě si zlomila nohu. Zkuste se doma poptat, kdo by nám mohl vařit," požádala je nakonec, než se všichni vyhrnuli ze školy na společnou zmrzlinu. „Zeptám se babičky," řekla Johanka Jonášovi, „ona byla taky kuchařka." „A já tety Jany, ona na tom táboře vařila vloni," vzpomněl si Jonáš. „Mami, mohla bys, prosím, zavolat tetě Janě?" přiběhl Jonáš hned do pokoje za maminkou. „Vítám tě ze školy," nezapomněla maminka na rozdíl od Jonáše pozdravit. „Zavolat bych jí mohla, stejně jsem se chtěla zeptat, jak se cítí. Ale k čemu potřebuješ tetu ty?" zajímalo maminku. „Nemáme na tábor kuchařku, a ona přece vloni vařila." „No letos pojede v tu dobu do porodnice, a ne na tábor," zasmála se maminka, „budeš mít bratrance, Jonášku." To se Jonášovi velice líbilo. „Ale kdo bude vařit? A Johanka jet nemůže," vzpomněl si pak zase na mrzutosti. „Johančina babička je dobrá kuchařka. Možná, kdyby ji požádali, že by to zvládla. Však Johanka už sem běží," podívala se na ulici maminka. „Babička slíbila, že to zkusí," sdělovala Johanka dobrou zprávu, „když jí

pomůžeme. Tak já to poběžím říct do školy paní katechetce." „Běžím s tebou," těšil se Jonáš , jak jí prozradí, že bude bratrancem. „Jak se vlastně bude to miminko jmenovat?" zarazil se ve dveřích. „Ještě nevím, možná po tetě – Jan. Ale možná mu dají úplně jiné jméno," řekla maminka." „Takže je to kluk," zaradoval se po dvou sestřičkách Jonáš. „Teta se strýcem v neděli přijedou, tak se jich můžeš zeptat. Ale klukovské miminko bude stejné jako naše Lucinka. Ještě si počkáš, než si budete spolu hrát," maminka tou informací trochu Jonáše zklamala.

Paní katechetka byla rychlým nalezením nové kuchařky opravdu potěšená. Hned někam telefonovala a pak řekla, že se po škole za babičkou zastaví. „Ty, Johanko, pojedeš na tábor jako babiččin pomocník. A jak to bude s placením tábora, to se u vás s mamkou určitě domluvíme," řekla nakonec. Všichni se začali na prázdniny těšit, každý den víc a víc. Čekala na ně spousta zážitků a dobrodružství. Taky budou jako kamarádi zase všichni spolu. Když se v neděli zeptal Jonáš strýce na jméno jejich chlapečka, co se má za pár týdnů narodit, řekl mu strýc: „Najdi si to v Bibli. Je to Lukášovo evangelium, v první kapitole, verš 63." Protože u toho byla i Johanka a protože se Jonáš jako správný ministrant už přece jen trochu v Písmu vyznal, nedalo jim hledání žádnou velkou práci. „Těšení je moc dobrá věc," zhodnotil všeobecnou spokojenost z přicházejících dnů Jonáš.

Otázky: Víš, co znamená jméno Jan? Víš, co znamená tvoje jméno? Kdo je tvůj ochránce v nebi? Pojedeš někam o prázdninách? Pomáháš v kuchyni při vaření? Co už umíš uvařit?

Modlitba: Dobrý Bože, děkuji ti za letošní školní rok. Za všechno, co jsem se naučil. Zvláště ti teď děkuji za prázdniny, za to, co všechno nového mě potká. Děkuji ti také za všechny, kteří se o mě budou starat. Prosím tě, požehnej jim.

Jeho jméno je Jan.

Bůh námi občas zatřese

Před několika lety jsem řídila na dálnici auto, když mě najednou přepadl mikrospánek. Probudil mě až náraz do svodidel. Nikomu se nic nestalo, jen auto bylo trochu odřené. Byl to sice krátký okamžik, ale pro mě měl zásadní důsledky. Tato příhoda mě totiž přinutila „zastavit se" a srovnat si svůj postoj vůči Bohu. Byla jsem přesvědčena, že to byl on, kdo mě chránil. Zaplavila mě vděčnost. Vnímala jsem to jako jeho zájem o mě, což mělo za následek, že jsem se snažila přehodnotit svůj žebříček hodnot.

Bůh volá na člověka různými způsoby, aby se „probral" a zamyslel se nad svým dosavadním životem. Mohou to být jen krátké okamžiky, určitá událost nebo změna životní situace.

Možná máme tendenci na Boží otázku: „Kde jsi?" Bohu vysvětlovat důvody svého jednání. Možná své nedobré jednání svádíme na někoho jiného, možná dokonce na Boha samého. Bohu ale nic vysvětlovat nemusíme, on vidí do našeho srdce. Když nás Bůh volá, je to pro nás dobrá příležitost, abychom si některé věci pojmenovali a případně změnili úhel pohledu, způsob myšlení a jednání.

Boží zájem o nás nemůže nic narušit. Patří k Boží podstatě, že mu jde o každého z nás. Touží, abychom se od něj nevzdalovali. Protože ale nejsme jeho loutky, dal nám svobodu, čas od času na nás zavolá, abychom si uvědomili, kde jsme. Jsme-li od něj daleko, můžeme se kdykoli vrátit. Jsme-li u něj blízko, můžeme si více uvědomovat jeho milující náruč. Bohu ale vždy jde o člověka, nenechává ho v nouzi a chce být s ním.

www.vira.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 24. 6. do 1. 7. 2018

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Narození sv. Jana Křtitele 24. 6.	Hustopeče	8:00	Za Jana a Marii Jakešovy, P. Jaroslava Novosada, živou a † rodinu a Marii Smrčkovou
	Černotín	9:30	Za † Antonína Šnejdrlu, manželku, sourozence z obou stran a živou rodinu a na poděkování PB a PM za dar života s prosbou požehnání do dalších dnů
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky
Pondělí 25. 6. *sv. Vilém, ct. Ivan*	Černotín	13:00	Requiem za † Ladislava Kelara
	Špičky	17:30	Za živé a † farníky
Úterý 26. 6. *sv. Jan a Pavel*	Černotín	17:30	*Volná intence*
Čtvrtek 28. 6. *sv. Irenej (Lubomír), památka*	Hustopeče	14:00	Requiem za † Elišku Rušarovou
	Bělotín	17:30	Za † Annu
Pátek 29. 6. ***sv. Petra a Pavla, slavnost***	Hustopeče	18:00	Za † Pavla Jambora, otce, a na poděkování PB a PM za přijatá dobrodiní s prosbou o další Boží pomoc a ochranu pro celou rodinu
			Za Františka Rambouska, manželku a jejich rodiče
Sobota 30. 6. *sv. prvomučedníci římští*	Černotín	17:30	Za manžela Vojtěcha, syna Jana, rodiče, dvo a živou rodinu
13. neděle v mezidobí 1. 7.	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Špičky	9:30	
	Nejdek	11:00	Za živé a † farníky a občany Nejdku

Ohlášky:

* Modlitební společenství bude ve čtvrtek v 19 h. na faře v Hustopečích. Zveme všechny zájemce o společnou modlitbu a četbu Písma svatého.
* Intence na druhé pololetí letošního roku je možné si nechat zapsat.

Tel. na faru: mobil: **733 741 614**
Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 350 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.